

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Tereza Nováková

Název práce: Filmové přízraky Paula Thomase Andersona

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Marek Vajchr KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) .....A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava
.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) .....B.....

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typický rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

TN analyzuje filmovou tvorbu Paula Thomase Andersona prostřednictvím případové analýzy čtyř vybraných snímků s příležitostnými exkursy k dalším režisérovým dílům. Důraz klade na vývoj Andersenova vypravěčského a režijního stylu a příznačné motivy a témata jeho filmů. Rozborem těchto aspektů hledá především odpověď na otázku, čím je Andersenova tvorba inspirativní pro ni samu i pro řadu jejích vrstevníků. Chce podat v češtině první soubornější Andersonovi věnovanou práci monografického charakteru; opírá se přitom především o závěry dosavadní literatury, které spíše shrnuje, než že by se vůči nim vymezovala vlastní metodologií, novátorskými nálezy či hypotézami. Práce TN tak má v zásadě charakter vyznavačského portrétu, jež vykresluje pozorná a poučená divačka, která pátrá po důvodech jeho znepokojivě přitažlivého účinku. Autorka mapuje konstanty a vývojové proměny Andersonova režijního rukopisu. Všimá si, že zásadní role v jeho filmech připadají precizně napsaným charakterům, přičemž jde často o postavy ambivalentní, problematické až patologické. Jejich pramalá „příkladnost“ bývá manifestována projevy až odpudivě malicherného, trapného či neurotického chování, které ovšem předpokládá existenci skrývaných příčin. Takto manifestovaná tajemství postav navozují divácká očekávání a rozněcují zápletky. Děj přitom zpravidla není zprostředkován přehledně lineárním vyprávěním, jímž by se postupně rozkrývalo to, co zprvu mělo být před divákem skryto; pro většinu Andersonových filmů je typická spíše panoramatická mozaika příběhových linií i epizodických mikrodějů nesených mnohými postavami, spjatými někdy mezigeneračním nebo partnerským poutem (a konfliktem), někdy jen sdíleným místem a časem. V takto určeném prostředí se postavy setkávají a utkávají nezřídka na základě vyhoceně nepředvídatelných až provokativně bizarních náhod, což je jedním ze zdrojů zvláště symbolické atmosféry Andersonových snímků. Takto je v práci v kostce představeno to, co podle TN dělá Andersona Andersonem; její abstrahovaný portrét režiséra je přitom podložen takovým počtem konkrétních a názorných příkladů, odpozorovaných ze samotných filmů i vyčtených z dostupné literatury, že působí plasticky a přesvědčivě. To, že se v něm na rozdíl od Andersonových děl neseťkáváme s bizarně iracionálními momenty, které by nás dokázaly alespoň na chvíli emočně vykolejit, samozřejmě u teoretické práce nepokládáme za nedostatek. Zdá se nám jen, že v podstatě aditivní výčet pozitivních faktů a – povětšinou relevantních nebo aspoň zajímavých – postřehů ve výsledku působí

přece jen trochu suše; kdyby poctivou práci TN tmelil a korunoval nějaký osobitý metodologický drajv, bylo by to dokonalé, takto ji doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení B.

Datum: 22. 9. 2019

Podpis: .....